

Sygn. akt IV CSK 65/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku P.N., A.S. i E.N.
przy uczestnictwie E.C., B.G., M.G.,
U.K., I.K., R.K., A.L.,
T.L., B.L., B.L., J.L., M.L., D.R., T.S., K.T., G.L., H.L., H.S. - następcy prawnego
R.S.
oraz jako następców prawnych :
K.R. następcy prawnego K.M.
oraz K.L. i M.L. następców prawnych J.L.,
o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni P.N.
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 4 listopada 2014 r., sygn. akt III Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawczyni wniosła skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku

o przyjęcie jej do rozpoznania powołała się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi mającą wynikać z oczywistego naruszenia art. 172 k.c. przez Sąd II instancji. Oczywiście z oceną Sądu II instancji co do samoistnego charakteru posiadania uczestniczki można by polemizować, także w ramach zarzutów kasacyjnych. Jednak niewątpliwie przyjęta przez Sąd wykładnia prawa i jego zastosowanie na tle tego stanu faktycznego sprawy bez wątpienia są dopuszczalne i mieszczą się w granicach sztuki prawniczej, zatem skargi nie można uznać za oczywiście uzasadnioną.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

jw